

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การฝึกสอน เป็นประสบการณ์สำคัญที่สุด ซึ่งสถาบันผลิตครูทั่วไปจะต้องจัดไว้ในหลักสูตรวิชาชีพของครู ไมรอันท์^๑ กล่าวว่า การฝึกสอนจะช่วยสร้างนักศึกษาครูแต่ละคนให้เป็นครูที่ดีในอนาคต เพราะเป็นระยะที่นักศึกษาครูได้ฝึกหัด ได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นพิเศษ นอกเหนือจากที่เขาเคยได้ศึกษาค้นคว้าจากห้องเรียน และเป็นประสบการณ์ตรงที่นักศึกษาครูจะศึกษาหาเอาเองไม่ได้ ในหลักสูตรของกรมการฝึกหัดครู^๒ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดว่า ผู้ที่จะจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาต้องผ่านการฝึกสอน เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางการและสามารถที่จะนำหลักการ ตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนการสอนไปใช้ปฏิบัติในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ แอดัมส์^๓ ได้ให้ความเห็นว่า การที่กำหนดโครงการฝึกสอนไว้ในหลักสูตร เพื่อจะให้นักศึกษาได้มีโอกาสทดลองปฏิบัติงานสอนตามทฤษฎีที่ได้เคยศึกษามาแล้วในวิทยาลัย เป็นการฝึกนักศึกษาก่อนที่จะออกไปเป็นครูให้ได้เผชิญกับสภาวะการณ์ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งไม่เหมือนกันทั้งในด้านการจัดชั้นเรียน การจัดครู การนิเทศ การบริหารงาน การคัดเลือกนักเรียน วิธีสอน ตลอดจนการเตรียมมีโครงการงาน

^๑ Conant James Bryant, The Education of American Teachers, (New York : McGrawhill Book Company, 1964), p.319.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๔ (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๐๔), หน้า ๕๕.

^๓ Harold P. Adams and Frank G. Dickey, Basic Principles of Student Teaching (New York : American Book Company, 1959), p.54.

ต่าง ๆ ล่วงหน้าของโรงเรียนที่เขาฝึกสอน ประเทศไทยกำลังอยู่ในสภาพพัฒนาหลาย ๆ ด้าน การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญของรัฐในการพัฒนาประเทศ เมื่อเป็นดังนี้ คุณภาพของครูและคุณภาพการสอนของครูจึง เป็นเรื่องซึ่งถึงระดับการศึกษาของชาติ ดังนั้นการ เตรียมหาผู้ที่จะปรับปรุงหลักสูตรวิชาที่พครูและการฝึกสอนของนักศึกษาที่จะออกไปเป็นครูในอนาคตจึง เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งในการที่จะช่วยยกฐานะและมาตรฐานการศึกษาของชาติให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

เนื่องจากการฝึกสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญดังกล่าว โครงการฝึกสอนจึงควรจะมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน สมบูรณ์ และปฏิบัติได้จริง ๆ

จรรยาวัณ พุกกะมาน^๕ ให้ความเห็นไว้ว่า โครงการฝึกสอนจะต้องช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจถึงความต้องการของนักเรียน และเทคนิคการสอนวิธีการต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับความต้องการของโลกสมัยใหม่ ผู้ที่จะเริ่มเป็นครูต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อจะได้เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคมที่ซับซ้อน ฉะนั้นการฝึกสอนจึงมีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นคือ เพื่อให้นักศึกษาเอาทฤษฎีทางการศึกษาและความรู้ทางวิทยาการมาทดลองใช้สอนนักเรียนให้โดยนิตินิสิตฝึกสอนจะได้เรียนรู้ว่ามีอะไรบางอย่างที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน และเป็นโอกาสที่จะพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ และความสำเร็จของงานทางอาชีพครูโดยได้เริ่มต้นอย่างถูกต้องตามแบบฉบับที่สมควร

จากผลของการสำรวจแนวการปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกสอนของสถาบันฝึกหัดครูภาคพื้น เอเชีย มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ เอ็ดเวอร์ค เอ. ไฟร์ส^๖ ได้สรุปประเภทของจุดมุ่งหมายในการฝึกสอนไว้เป็น ๒ ประเภทคือ

^๕Charontasana Bukhamana, Handbook for Student Teaching (Bangkok : USOM, 1965), p.13.

^๖คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ข้อเสนอแนะในการฝึกสอน (พฤษภาคม : ๒๕๐๓), หน้า ๔

^๗Edward A. Fires, Basic Principles of Organization of Student Teaching, Newsletter from the Asian Institute of Education, Vol.11, No.12 (July - September, 1967) p.8 - 9.

ประเภทที่ ๑ พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาฝึกสอนในการแปลความหมายของทฤษฎีที่ได้เรียนมาแล้วออกมาเป็นการปฏิบัติ โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิธีสอน

ประเภทที่ ๒ พัฒนาการเข้าใจของนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็ก

ประเภทที่ ๓ ฝึกให้นักศึกษาฝึกสอนมีความมั่นใจในตนเอง มีความคิดริเริ่ม และมีความสามารถในการที่จะปฏิบัติการสอนซึ่งเป็นงานประเภทสร้างสรรค์

ประเภทที่ ๔ ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกสอนเข้าใจบทบาทต่าง ๆ ที่จะต้องรับมาปฏิบัติเมื่อเรียนสำเร็จออกไป โดยจัดให้นักศึกษาฝึกสอนมีประสบการณ์หลายอย่างต่าง ๆ กันเกี่ยวกับบทบาทเหล่านั้น

ประเภทที่ ๕ ให้นักศึกษาฝึกสอนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นครู ให้ได้เข้าใจอย่างถูกต้องตรงกับชีวิตจริง โดยให้มีโอกาสเผชิญกับสภาพการณ์และปัญหาต่าง ๆ ในวงการครู

ประเภทที่ ๖ ฝึกให้นักศึกษาฝึกสอนมีทัศนคติอันถูกต้องเหมาะสมแก่อาชีพครูและฝึกมนุษยสัมพันธ์อันดี ให้สามารถทำงานร่วมกับนักเรียน เพื่อนครู และประชาชนในชุมชนที่ตนออกไปปฏิบัติงานนั้นได้

ความมุ่งหมายดังกล่าวนี้ ถ้าพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว จะเห็นได้ว่า การฝึกสอนจะดำเนินไปโดยดีไม่ได้ ถ้านักศึกษาทำการฝึกสอนไปตามลำพัง จากประสบการณ์ในการออกฝึกสอน และการนิเทศการสอนของผู้วิจัยเองนั้น พบว่ามีปัญหาหลายประการที่ไม่สามารถฝึกให้นักศึกษาฝึกสอนมีความสามารถตามความมุ่งหมายได้มากเท่าที่ควร ทั้งนี้เกิดจากความบกพร่องของบุคคลผู้เกี่ยวข้องและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการฝึกสอนประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายที่ช่วยดำเนินงานด้านการฝึกสอน ที่สำคัญได้แก่ ฝ่ายนิเทศการสอนอันประกอบด้วยอาจารย์นิเทศจากสถาบันครู และครูพี่เลี้ยงของโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอน ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในอันที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อให้นักศึกษาฝึกสอนมีประสบการณ์กว้างขวาง มีความรู้ความสามารถ และความมั่นใจในการฝึกสอนดีขึ้น กับอีกฝ่ายซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญ ได้แก่ นักศึกษาฝึกสอนซึ่งมีหน้าที่ต่อการสอนโดยตรง ถ้าทั้งสองฝ่ายต่างมีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบในขอบข่ายงานของตนที่ได้รับมอบหมายอยู่ในเกณฑ์สูงแล้ว คาดว่าการฝึกสอนจะบรรลุจุดมุ่งหมายในเกณฑ์สูง เช่นเดียวกัน

เกี่ยวกับความสำคัญของฝ่ายนิเทศ การสอนนั้น อินโลว์ (Inlow)^๑ ได้เน้นถึงความสำคัญของอาจารย์เทศก์และครูพี่เลี้ยงว่า ในการฝึกสอนนั้น เมื่อนักศึกษาฝึกสอนประสบความยุ่งยากในด้านเนื้อหาวิชา หรือเกิดความเข้าใจผิดในเรื่องการฝึกสอน หรือเกิดปัญหาที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ บุคคลที่จะช่วยเหลือให้นักศึกษาฝึกสอนก็คือ อาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง

เอ็ดเวิร์ด เอ. ไพเรส^๒ กล่าวว่า ในการฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงจะช่วยนักศึกษาฝึกสอนได้ในด้านต่อไปนี้คือ

๑. ในการเตรียมหน่วยการสอน เตรียมบทเรียนทั้ง เนื้อหาวิชาและขนาดความยากง่าย เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๒. ในการตรวจสอบบันทึกการสอน โดยเฉพาะในตอนเริ่มต้นทำการฝึกสอนใหม่ ๆ เป็นพิเศษ และเมื่อนักศึกษาฝึกสอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือ

๓. ช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนได้เห็นจุดเด่น ข้อบกพร่องในตัวเอง และมีความตั้งใจที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

๔. ช่วยเหลือให้นักศึกษาฝึกสอนให้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติต่อ เด็กนักเรียนนอกห้องเรียน การศึกษาเด็ก การวัดความก้าวหน้าและพัฒนาการของเด็ก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครูในโรงเรียนฝึกสอน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนฝึกสอนและของสถาบันฝึกหัดครู การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน

จะเห็นได้ว่า อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงมีบทบาทและความรับผิดชอบอย่างมากต่อความสำเร็จของนักศึกษาฝึกสอน ทั้งนี้ในการปฏิบัติงานนิเทศการสอนของบุคคลดังกล่าวเมื่อเกิดปัญหาหรือข้อบกพร่องใด ๆ ก็ตาม เช่น ไม่มีความกระตือรือร้นในจุดมุ่งหมายและปรัชญาของการฝึกสอน ตลอดจนลักษณะของการนิเทศที่ดีหรือมีประสิทธิภาพ บ่อมจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาฝึกสอนอย่างเห็นได้ชัด

^๑ Gail M. Inlow, Maturity in High School Teaching (Englewood Cliffs N.J. : Prentice - Hall Inc., 1963), p.403.

^๒ Pires, op.cit., p.113 - 114.

นอกจากความสำคัญของอาจารย์ บทเทศน์ และครูพี่เลี้ยงที่มีผลต่อการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนทั้งกล่าวแล้ว สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เป็นผลมาจากความสามารถของนักศึกษาฝึกสอนเอง ในการออกฝึกสอนแต่ละครั้งนั้น นักศึกษาฝึกสอนมักจะประสบปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกสอน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาวิชาอะไรก็ตาม และปัญหาที่ประสบนั้นจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความพร้อมของนักศึกษาฝึกสอน โรงเรียนที่ไปฝึกสอน วิชาที่สอน เป็นต้น สำหรับปัญหาในการฝึกสอนวิชาสังคมศึกษานั้น มักจะพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับตัวผู้สอนประการหนึ่ง คือ ส่วนมากแล้วผู้สอนมักไม่เห็นความสำคัญของการเตรียมการสอนวิชานี้ เนื่องจากมีความเห็นว่า วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ง่าย ใคร ๆ ก็สามารถสอนได้ ฉะนั้นนักศึกษาฝึกสอนวิชาสังคมศึกษาคิดเช่นนี้จะทำให้การฝึกสอนวิชาสังคมศึกษาไม่ได้รับผลดี และนักเรียนก็จะไม่ได้รับความรู้ทางวิชาสังคมศึกษาเท่าที่ควรจะได้

เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายให้การศึกษาแก่เยาวชน คือ มุ่งอบรมให้เยาวชนเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต ลักษณะของวิชาสังคมศึกษาจะสนองความมุ่งหมายนี้ได้ตรงกว่าวิชาสาขาอื่น เพราะวิชาสังคมศึกษามีความมุ่งหมายเช่นเดียวกัน คือ สร้างความเป็นพลเมืองดีให้แก่เยาวชน อันได้แก่ การอบรมให้เยาวชนมีความคิดพิจารณาไตร่ตรอง ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง ให้มีความรู้จักรับผิดชอบ และรู้จักหน้าที่ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนที่ตนเกี่ยวข้องกับ ตลอดจนประเทศชาติ เอกชน เพื่อนั้น ได้ให้ความมุ่งหมายกว้าง ๆ ของวิชาสังคมศึกษาไว้ว่า เป็นการเตรียมเยาวชนเพื่อให้เป็นพลเมืองดี สังคมศึกษาสอนให้เยาวชนรู้จักวิถีชีวิต และยิ่งกว่านั้นยังถ่ายทอดค่านิยมทางวัฒนธรรมอีกด้วย

โรงเรียนเป็นสถาบันซึ่งรับผิดชอบในการอบรมเยาวชนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคม ครูสอนสังคมศึกษาย่อมมีบทบาทในการสอนให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของรัฐ การให้การอบรมสั่งสอนจำเป็นต้องอาศัยครูที่มีความรู้ความเข้าใจ สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะต้องรู้ความหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการสอนวิชาสังคมศึกษาอย่างชัดเจน เป็นที่

ยอมรับกันแล้วว่า ครู เป็นสมาชิกสำคัญในการพัฒนาเด็กให้เติบโต เป็นสมาชิกที่พึงประสงค์ของ ประเทศชาติ ดังนั้น สถาบันฝึกหัดครู ซึ่งเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่อบรมถ่ายทอดวิชาความรู้ ความ เข้าใจ และทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับสังคมศึกษาให้แก่ผู้ที่จะออกไปเป็นครูในอนาคต จึงยิ่งทวี ความสำคัญมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการฝึกสอนวิชาสังคมศึกษา ของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยครู เพชรบุรีว่ามีปัญหาในการสอนวิชาสังคมศึกษาเป็นอย่างไร ทั้ง ในทัศนะของนักศึกษาฝึกสอนเอง และผู้เกี่ยวข้อง คือ อาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง ตลอดจน ปัญหาในการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง ซึ่งมีผลกระทบต่อการสอนของ นักศึกษาฝึกสอนอีกประการหนึ่งด้วย อนึ่ง การที่ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยเฉพาะปัญหาการสอน วิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครู เพชรบุรีแต่เพียงสถานศึกษาเดียว เนื่องจากผู้วิจัยทำหน้าที่สอน วิชาสังคมศึกษาอยู่ในวิทยาลัยแห่งนี้ และได้เคยเป็นผู้นิเทศการฝึกสอนในสถาบันฝึกหัดครูมาก่อน จากการสังเกตปัญหาด้วยตนเอง และจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึง ปัญหาการสอนวิชาสังคมศึกษาอยู่บ้าง แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงคลุมเคลือหาข้อเท็จจริงไม่ได้ ผู้วิจัย จึงได้เลือกทำการวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งคาดว่าผลการวิจัยที่ได้รับคงจะมีประโยชน์ต่อวิทยาลัยครู เพชรบุรี ในการปรับปรุงการฝึกสอนให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัญหาการสอนวิชาสังคมศึกษาของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยครู เพชรบุรี เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้คือ ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา การทำบันทึกการสอน และ กิจกรรมการสอน การผลิต และใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการประเมินผล
๒. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยครู เพชรบุรีที่เกิดจากการนิเทศการสอน ของอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง
๓. เพื่อศึกษาการดำเนินงาน ปัญหา ตลอดจนความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ และ ครูพี่เลี้ยงที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนวิทยาลัยครู เพชรบุรี
๔. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาฝึกสอนวิชาสังคมศึกษา ต้องการความช่วยเหลือในด้าน ไหนบ้าง เพื่อปรับปรุงการสอนให้บรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการฝึกสอน

๕. เพื่อเสนอแนะวิธีการปรับปรุงและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของการฝึกสอน อันจะเป็นผลให้การ เตรียมครูสังคศึกษาในวิทยาลัยครู เพชรบุรีมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาการดำเนินงานปัญหาและความคิดเห็นของบุคคล ๓ พวก คือ

๑. ปัญหาในการสอนวิชาสังคศึกษา และปัญหาที่เกิดจากการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ของวิทยาลัยครู เพชรบุรี ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๗

๒. การดำเนินงานและความคิดเห็นที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาสังคศึกษา ของอาจารย์นิเทศก์ ซึ่งกำลังทำการนิเทศในโรงเรียนฝึกสอนตามโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู เพชรบุรี

๓. การดำเนินงานและความคิดเห็นที่มีต่อนักศึกษาฝึกสอน เกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาสังคศึกษาของครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกสอน ในโครงการฝึกสอนของวิทยาลัยครู เพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

๑. นักศึกษาที่ฝึกสอนวิชาสังคศึกษาจะได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ในการสอนวิชาสังคศึกษา เพื่อจะใช้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น

๒. อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน จะได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาฝึกสอนวิชาสังคศึกษา เพื่อเสนอแนะวิธีการปรับปรุงแก้ไขการฝึกสอน ตลอดจนเป็นแนวทางในการนิเทศวิชาสังคศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสังคศึกษา การอบรมสัมมนาการนิเทศและการสอนวิชาสังคศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. วิทยาลัยครู เพชรบุรี และวิทยาลัยครูอื่น ๆ จะได้ทราบข้อดีข้อเสียของหลักสูตร และจะได้ใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนวิชาสังคศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยอื่นในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ เป็นภาษาเฉพาะในการวิจัยนี้

ในการวิจัยครั้งนี้มีศัพท์เฉพาะบางคำที่ควรอธิบายให้เข้าใจตรงกัน คือ

นักศึกษาฝึกสอน หมายถึง นักศึกษาของวิทยาลัยครูเพชรบุรี ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ซึ่งออกฝึกสอนวิชาสังคมศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ในภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๗

อาจารย์นิเทศก์ หมายถึง อาจารย์ในวิทยาลัยครูเพชรบุรีที่ได้รับแต่งตั้งจากวิทยาลัย ให้เป็นผู้นิเทศการสอนของนักศึกษาฝึกสอน และประสานงานระหว่างโรงเรียนฝึกสอน ครูพี่เลี้ยง นักศึกษาฝึกสอน และวิทยาลัยครูเพชรบุรี

โรงเรียนฝึกสอน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่วิทยาลัยครูเพชรบุรี เลือกให้นักศึกษาฝึกสอน ออกไปฝึกสอนตามโครงการฝึกสอน จำนวน ๑๒ โรงเรียน

การฝึกสอน หมายถึง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติที่วิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาออกฝึกในโรงเรียนฝึกสอน เพื่อให้นักศึกษาประกอบการงานทุกอย่างในหน้าที่ครูได้ดี

วิชาสังคมศึกษา หมายถึง วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย